

Ballade van de huisvrouw

*Wanneer je de kalenderbladen
niet meer afscheurt omdat
alle maanden op elkaar
gaan lijken ondanks de seizoenen,
wanneer het belangrijk wordt of
je met de melkman praatte of niet
die dag
of je de stofdoeken hebt opgeplooid
of niet die dag
of je veel met jezelf hebt gepraat,
kun je als dan remedie
kip met frieten feestelijk gaan noemen
of taartjes op zondag, of je
kunt met een vrolijk gezicht
bedenken dat het warmer wordt
en de was goed droogt
maar eigenlijk helpt het helemaal niet.*

Patricia Lasoen

Uit: 'Trouw, rouw en andere feestelijkheden' – P 2007

Vooraf even naar de titel '*Ballade van de huisvrouw*'. Hierin maakt dichteres Patricia Lasoen meteen duidelijk dat het gedicht een verkorte weergave is van een doordeweeks verhaal over een herkenbare huisvrouw. Is er wat aan de hand met haar? Kunnen we tijdens onze zoektocht doorheen het gedicht wat dichtster bij haar komen tijdens dagelijkse werkzaamheden? Met '*wanneer*' licht de dichteres al even de sluier op die over het verhaal ligt. Het is een verwijzing naar 'indien je jezelf herkent in' dan is er niet direct iets abnormaals aan de gang. Of toch? Niet bij iedereen is het een dagelijks ritueel dat 's morgens weer een kalenderblaadje wordt afgescheurd omdat een nieuwe dag zich fris aankondigt. Met '*omdat alle maanden op elkaar/gaan lijken ondanks de seizoenen*' begrijpen we dat er nog weinig afwisseling is in het leven van de in het verhaal beschreven huisvrouw. In '*wanneer het belangrijk wordt of/je met de melkman praatte of niet*' ervaren we de onzekerheid of er misschien toch wat aan de hand is. Het besef dat dagen worden bepaald door regelmatige bezoeken of handelingen dringt door. Er vallen gaten in het geheugen, hier mooi geïllustreerd door herhaalde wtruimtes achter '*die dag*'. Verdwijnt het korte geheugen? Wordt eenzaamheid een levensgezel omdat ik '*veel met mezelf heb gepraat*'? De dichteres reikt een oplossing aan met

'kun je dan als remedie' terugblikken op momenten die een dag een feestelijk strikje konden geven met bijvoorbeeld *'kip met frieten'* of *'taartjes op zondag'*. Makkelijker nog kan je *'met een vrolijk gezicht/ bedenken dat het warmer wordt/en de was goed droogt'*. Het gedicht eindigt met een speelse terugblik en het besef van een onomkeerbare situatie vanuit het besef dat het *'eigenlijk helemaal niet helpt.'* (HVdS)